

[Statsministeren.]

der fra 1964 til 1965 skønnes at være sket en mængdemæssig stigning i produktionen på godt 4 pct., en lidt mindre stigning i forbruget og ca. 8 pct.s stigning i de private investeringer. Denne udvikling betyder, at vi har styrket vor økonomiske stilling og vor produktionsmæssige stilling, sådan at vi står bedre rustet over for fremtiden. At udviklingen alligevel rummer problemer, og at ligevægt og balance skal tilstræbes, har åbningstalen klart givet udtryk for.

På det møde, jeg for nylig holdt med repræsentanter for erhvervenes og arbejdsmarkedets hovedorganisationer, understregede jeg, at der ikke findes tegn på, at det er en forringelse af konkurrenceevnen, der er baggrund for det underskud på betalingsbalancen, vi her drøfter. Når industrien, når dansk industri selv i en periode med et for stort indenlandsk efterspørgselspres — og det er jo det, vi i hvert fald hidtil har haft — har kunnet fortsætte sin eksportudvidelse, sine eksportfremstød, så må det tyde på, at industrien har bevaret sin konkurrenceevne og sin evne til at udnytte de skiftende markedsmuligheder.

Jeg pegede i min åbningstale på, at der må være tvivl om, hvorvidt forslaget om en merværdiafgift kan gennemføres med virkning fra den 1. april 1966. Allerede den 19. september i år gav det ærede medlem hr. Poul Sørensen i et interview i Fyens Stiftstidende udtryk for, at man ikke kunne regne med konservativ medvirken til forslagets gennemførelse i vinter. Jeg gav i åbningstalen udtryk for, at regeringen i så fald måtte anse det for nødvendigt, at der for overgangstiden blev tilvejebragt andre indtægter. Før vi går i lag med denne opgave, må jeg imidlertid finde det naturligt, at vi gennem nye forhandlinger i det udvalg vedrørende merværdiafgiften, som formentlig allerede i denne uge vil blive nedsat igen, søger at skabe større klarhed over, hvorledes udsigterne er for den fortsatte behandling af den almindelige omsætningsafgift.

Jeg nævnedes i åbningstalen, at der i det kommende finansår må ventes øgede statsudgifter, for så vidt angår en række lovbundne udgifter, ligesom udbygningen af uddannelsesvæsenet og af den sociale forsyning vil kræve udvidede bevillingsrammer. Her til kommer den almindelige stigning for-

årsaget af højere lønninger og priser i konsekvens af allerede truffne aftaler eller konstaterede prisstigninger. Denne udgiftsstigning vil i 1966-67 blive stærkere end stigningen i statens indtægter i henhold til gældende lovgivning. Bliver denne udgiftsstigning ikke dækket, risikerer vi, at der i løbet af foråret opstår et nyt efterspørgselspres. Det ønsker regeringen at undgå, og den må anse en forøgelse af statens indtægter for nødvendig. Så vidt jeg kan se, falder regeringens vurdering på dette punkt sammen med den vurdering, der er givet i den lige udsendte rapport fra det økonomiske råds formandskab. Vi anser det i regeringen for særdeles ønskeligt, at den nuværende kreditstramning, der har været og er et nødvendigt midlertidigt middel til at oprette den økonomiske balance, efterhånden kan lettes. Også på dette punkt er vi i overensstemmelse med det økonomiske råds formandskab.

Det økonomiske råds formandskab når til den konklusion, at der allerede er sket en væsentlig dæmpning i efterspørgselspresset. Det synes jeg man skal lægge mærke til. Det er altså ikke bare regeringen, der mener, at den økonomiske politik, der er ført, har virket. Det er også de sagkyndige. Vi må vel endda gå så vidt at gøre den iagttagelse, at den politik, der er ført, måske endda har virket hurtigere og stærkere, end man — end i hvert fald de fleste — på forhånd turde tro.

Formandskabet når i sin rapport til, at en så kraftig finanspolitisk stramning som den, en yderligere opkrævning af nye indtægter til staten på 400 mill. kr. i sidste del af finansåret ville være, ikke vil være hensigtsmæssig. Jeg skal sige, at regeringen ikke er uenig heri. En yderligere opsugning af den størrelsesorden er ikke ønskelig. Vi er også enig i, at der i stor grad ved finanspolitikken tilrettelæggelse må tages hensyn til det kommende finansår. Både for dette finansår og for næste finansår er målet samfundsøkonomisk balance, så presset på betalingsbalance, priser og avancer letter, og således at kreditrationeringen efterhånden trinvis kan lempes, sådan som vismændene argumenterer for det og anbefaler det.

Arbejdsløshed skal bestemt ikke blive et middel i dansk politik, og den sæsonmæs-